

teatre. Però, és clar, això depèn una mica de si em surt feina o no. Teatre, no sé fer res més.

P. Què és el que més t'agrada d'actuar?

R. El que més m'agrada és quan, un cop ja et saps el paper, pugues dalt de l'escenari i vas fent l'actuar de cada dia, que cada funció és diferent.

I el que menys és estudiar-te el paper, assajar...

P. Però com pot ser que el mateix actor pugui fer papers d'home seriós i papers de comèdia?

R. El que fa papers de seriós és el Dr. Soler, que és el personatge que jo he creat i el meu nom artístic. Aquest personatge també és capaç de fer teatre, de fer comèdia, i aleshores quan fa comèdia ha de fer el personatge que marca l'obra. Normalment em donen papers que van d'acord amb aquest personatge que jo tinc. Però quan funciono més és quan m'enfado, quan estic enfadat. Si em donessin papers on hagués de riure em posarien en un problema.

P. Cal tenir molta memòria per aprendre's els papers?

R. La memòria s'exercita. Ningú no neix amb molta memòria. És com una gimnàstica: si tu et poses com a norma un full escrit o agafar un llibre de poemes i aprendre't un poema, vas exercitant la memòria. Si sovint fas obres de teatre ja la vas exercitant, però si estàs vuit anys, o sis, sense fer res, quan t'hi tornes a posar et costa. És una cosa que s'ha d'exercitar. Com deia Pau Casals: «si deixo de tocar un dia, ho noto jo. Si deixo de tocar

dos dies, ho notem jo i la meva dona. I si deixo de tocar tres dies ho notem jo, la meva dona i tot el públic».

Cada actor té el seu sistema per aprendre's el paper d'una obra: n'hi ha que s'ho graven en un cassette, n'hi ha que agafen paper i llapis i s'ho escriuen, i n'hi ha que comencen a donar voltes a una habitació i no paren fins que s'ho saben, jo sóc d'aquests... Cada actor té el seu sistema.

P. Alguns grans personatges de la història com Thomas Edison, Beethoven o fins i tot Woody Allen eren de petits un fracàs a l'escola. És el teu cas?

R. Molt bona aquesta pregunta, molt bona!

Jo era un mig fracàs. No vaig repetir mai cap curs però tampoc no era una meravella. Llavors estudiava batxillerat preuniversitari i el vaig poder acabar. Fins i tot vaig estudiar un any i mig a la universitat, Filosofia i lletres. No vaig repetir mai cap curs però alguns anys arribava a suspendre fins a quatre o cinc assignatures. Diguem-ne que era un mitjanet tirant a baix, un trappella mig-mig. No arribava a ser un fracàs escolar, com diuen ara, em quedava en un «fra» escolar.

Anna: Bé, gràcies per respondre a totes les preguntes i per haver perdut el temps aquí amb mi.

Dr. Soler: Ja veurem qui ha perdut el temps, si tu o jo.

Anna: Tu, perquè gràcies a l'entrevista jo aprovaré.

Anna Sáez

